

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg har fuld respekt for fru Anne Baastrups engagement og omsorg for Datatilsynet. Jeg finder bare, at det måtte være et emne, som typisk kunne rejses i offentligheden på anden vis, i pressen, gennem læserbreve, debatindlæg osv., hvor det kunne beskrives, at her er der et problem – gerne suppleret med erfaringer fra Datatilsynets egne folk.

Jeg synes faktisk, at som folketingsbeslutning er det et underligt forslag, fordi det udelukkende handler om at skaffe nogle flere penge, men ikke om at ændre lovgrundlaget eller ændre de arbejdsbetingelser, som Datatilsynet har. Jeg har ikke noget imod, at man gerne vil have flere penge til Datatilsynet. Jeg finder blot, at den debat kunne være rejst på anden vis i den offentlige debat.

Jann Sjørnsen (KD):

Kristendemokraterne kan ikke støtte det af SF og Enhedslisten fremsatte beslutningsforslag. Det kan vi ikke, fordi vi mener, at spørgsmålet om at øge bevillingerne til Datatilsynet hører hjemme i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Vi vil da i den sammenhæng med den opmærksomhed, som SF og Enhedslisten nu har forsøgt at give Datatilsynet, overveje det i vores samlede prioriteringer, når vi skal komme med vores bidrag til, hvordan vi ønsker at finansloven skal se ud.

Når nu forslaget er fremsat, kan vi selvfølgelig bruge udvalgsarbejdet til at bore lidt i, om der virkelig er brug for en styrkelse af Datatilsynets ressourcer til de opgaver, som Datatilsynet skal varetage i forhold til den lovgivning, der er givet af Folketinget.

Det kan man sige at man også kunne have gjort uanset beslutningsforslaget ved at stille spørgsmål, men det ligger her, og det er fair nok, og vi andre har altså fået henledt vores opmærksomhed på Datatilsynet og det behov, der måske kan være for at udvide Datatilsynet ekstra omsorg i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Det vil vi så tage stilling til, når vi skal skruer vores endelige finanslovudspil sammen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten, så meget debat, der nu har været. Det glæder mig da, at vi har opnået et mål med det her forslag, nemlig at få gjort opmærksom på, at det er vigtigt, at der også sættes ressourcer af til Datatilsynet.

I forbindelse med ganske mange lovbehandlinger her i Folketinget har vi prøvet at problematisere det, at man siger: Jamen det er ikke noget problem, for vi har Datatilsynet til at kontrollere, hvordan disse oplysninger bliver behandlet; det er ikke noget problem, at vi har biobanker osv., for vi har Datatilsynet til at kontrollere opbevaringen af vores blodprøver og andet. I masser af sammenhænge i Folketinget bliver der sagt, at vi har Datatilsynet til at tage sig af det, og derfor behøver vi ikke se yderligere på, hvordan tingene foregår.

Det, som vi og SF har ønsket med beslutningsforslaget, er at sige, at der må være en sammenhæng mellem, at når vi på det ene område efter det andet siger, at her skal vi have et stærkt Datatilsyn til at føre kontrol med alle personoplysningerne, må det også følges op af, at vi ser på, hvad der så skal til af ressourcer, for at Datatilsynet kan leve op til alle de øgede opgaver, vi giver dem.

Vi kunne selvfølgelig godt i forbindelse med hvert eneste lovforslag, vi behandler, have stillet som ændringsforslag, at det kræver øgede ressourcer til Datatilsynet, men det ville måske være en lidt mærkelig måde at gøre det på.

Så kan man sige, at det burde høre hjemme i finansloven, at man sådan fik samlet op. Men vi har jo kunnet konstatere, at det får man ikke gjort. Der har ikke været opbakning til i forbindelse med finansloven at øge bevillingerne til Datatilsynet eller forebygge de nedskæringer, der er sket fra regeringens side. Derfor har vi altså ønsket at sætte fokus på problemet.

Vi startede med at stille nogle spørgsmål. Det har nogle sagt at vi burde gøre. Det gjorde vi allerede ved folketingssamlingens start, hvor vi stillede en række spørgsmål. Det er derfor, at vi i bemærkningerne til forslaget har kunnet oplyse, at hvis Datatilsynet bare en gang hvert tiende år – bare én gang hvert tiende år – skulle komme på besøg alle de steder, som de skal føre tilsyn med, ville det kræve ca. 360 inspektioner om året.

Men realiteten er, at Datatilsynet foretager langt færre. Sidste år kom man helt op på 71 inspektioner, men i 2000 var man helt nede på 23 inspektioner. Så selv om ministeren siger, at an-